

Europaparlamentets resolution av den 25 september 2008 om mediernas koncentration och mångfald i Europeiska unionen (2007/2253(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna(1) ,
- med beaktande av Amsterdamfördragets protokoll om systemet för radio och tv i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna(2) (Amsterdamfördragets protokoll),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om mångfald i media i Europeiska unionens medlemsstater (SEK(2007)0032),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/65/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television(3) ,
- med beaktande av sin resolution av den 20 november 2002 om mediakoncentration(4) ,
- med beaktande av Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar (Unescos konvention om kulturell mångfald) från 2005,
- med beaktande av sin resolution av den 22 april 2004 om risken för kränkning av yttrande- och informationsfriheterna (artikel 11.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna) i EU och särskilt i Italien(5) ,
- med beaktande av kommissionens meddelande från 2001 om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst(6) ,
- med beaktande av rådets resolution av den 25 januari 1999 om radio och TV i allmänhetens tjänst(7) ,
- med beaktande av Europarådets ministerkommittés rekommendation Rec(2007)3 till medlemsstaterna av den 31 januari 2007 om mediernas public service-uppdrag i informationssamhället,

- med beaktande av Europarådets parlamentariska församlings rekommendation Rec 1466(2000) av den 27 juni 2000 om utbildning inom media,
- med beaktande av Europarådets ministerkommittés rekommendation Rec(2007)2 av den 31 januari 2007 om pluralism inom media och mångfald i mediainnehållet,
- med beaktande av sin resolution av den 13 november 2007 om interoperabiliteten för digitala interaktiva televisionstjänster(8) ,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A6-0303/2008), och av följande skäl:

A. Europeiska unionen har bekräftat sitt åtagande att försvara och främja mångfald i medierna som en viktig del i rätten till informationsfrihet och yttrandefrihet som slås fast i artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Dessa principer är grundläggande för att bevara demokratin, ett pluralistiskt samhälle och kulturell mångfald.

B. Europaparlamentet har upprepade gånger framfört åsikten att kommissionen bör inrätta en stabil rättslig ram, för såväl medier som informationssamhället i stort, som säkrar att mångfalden skyddas i lika hög grad i samtliga medlemsstater och som ger operatörerna möjlighet att tillvarata alla de möjligheter som den inre marknaden erbjuder.

C. I sitt ovannämnda arbetsdokument understryker kommissionen att begreppet mångfald i medierna inte kan begränsas till att endast gälla frågan om koncentration av företagsägandet utan att det även bör omfatta frågor som rör radio och tv i allmänhetens tjänst (public service), politiskt inflytande, ekonomisk konkurrens, kulturell mångfald, utvecklingen av ny teknik, insyn och öppenhet samt arbetsvillkoren för journalister verksamma inom EU.

D. Public service-verksamheten måste ha de resurser och institutioner som behövs för att kunna bevara sitt oberoende i förhållande till politiska påtryckningar och marknadskrafter.

E. I dagsläget pressas public service-kanalerna att konkurrera om tittar- och lyssnarsiffror med kommersiella kanaler vars verksamhet i slutändan inte går ut på att göra kvalitetsprogram utan på att säkra en

så bred publik som möjligt. Detta är omotiverat och till skada för programmets kvalitet.

F. I Unescos konvention om kulturell mångfald läggs stor vikt bland annat vid skapandet av villkor som gynnar mediernas mångfald.

G. I Unescos konvention om kulturell mångfald erkänns parternas rätt att vidta åtgärder som syftar till att främja mediernas mångfald, inbegripet genom radio och tv i allmänhetens tjänst.

H. Offentliga audiovisuella medier har en viktig roll för att säkra mångfalden, vilket erkänns i Unescos konvention om kulturell mångfald och Amsterdamfördragets protokoll. Där konstateras att systemet för radio och tv i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna har ett direkt samband med de demokratiska, sociala och kulturella behoven i varje samhälle och med behovet att bevara mångfalden i medierna, samt att medlemsstaterna ska svara för att fastställa uppdraget för tv i allmänhetens tjänst och sörja för dess finansiering.

I. I kommissionens ovannämnda meddelande från 2001 erkänns till fullo den centrala roll som radio- och tv-programföretag i allmänhetens tjänst har för att främja pluralism och språklig och kulturell mångfald. Där betonas att kommissionen, vid bedömningen av de statliga stöden i fråga, kommer att tillämpa kriterier som vikten av att främja kulturell mångfald och tillgodose de demokratiska, sociala och kulturella behoven i varje samhälle.

J. I rådets ovannämnda resolution av den 25 januari 1999 upprepas att radio och tv i allmänhetens tjänst har avgörande betydelse för att säkerställa mångfalden, och medlemsstaterna uppmanas att utforma ett brett uppdrag som avspeglar funktionen att ge allmänheten möjlighet att dra nytta av fördelarna med nya audiovisuella tjänster, informationstjänster och ny teknik.

K. Amsterdamfördragets protokoll har antagits för att säkra medlemsstaternas behörighet att utforma sina nationella system för radio och tv i allmänhetens tjänst på ett sätt som passar de demokratiska och kulturella behoven i deras samhälle, för att på bästa möjliga sätt bevara mångfalden i medierna.

L. I ovannämnda rekommendation Rec(2007)3 betonas den särskilda roll som radio och tv i allmänhetens tjänst har som en källa till opartisk och oberoende information och rapportering och till innovativt och varierat innehåll med en hög etisk och kvalitetsmässig standard samt som ett forum för offentlig diskussion och ett medel för att främja ett bredare demokratiskt deltagande av enskilda individer. I rekommendationen krävs således att medlemsstaterna ska förbli

behöriga att anpassa uppdraget för att det ska kunna fullgöra sitt syfte i en ny mediemiljö.

M. Mångfald i medierna kan garanteras endast genom en lämplig politisk balans i innehållet i tv i allmänhetens tjänst.

N. Erfarenheten visar att en obegränsad ägarkoncentration äventyrar pluralism och kulturell mångfald, och ett system som enbart bygger på fri konkurrens är i sig inte tillräckligt för att garantera mångfald i medierna.

O. I Europa har systemet med två pelare för privata och offentliga tv- och audiovisuella medietjänster visat sig värdefullt för att stärka mångfalden i medierna, och det bör därför vidareutvecklas.

P. Ägarkoncentration gör dem som är verksamma i mediebranschen mer beroende av ägarna till stora medieföretag.

Q. Ny teknik, framför allt övergången till digital teknik för produktion och spridning av audiovisuellt innehåll och införandet på marknaden av nya kommunikations- och informationstjänster, har i hög grad påverkat mängden tillgängliga produkter och metoderna för spridning. En kvantitativ ökning av medier och tjänster innebär dock inte att innehållets mångfald automatiskt garanteras. Därför krävs nya uppdaterade metoder för att säkerställa en medial och kulturell mångfald och snabb och objektiv information till allmänheten.

R. Det nuvarande regelverket för telekommunikation, där det direkta förhållandet och ömsesidiga beroendet mellan infrastruktur- och innehållsbestämmelser avspeglas, ger medlemsstaterna lämpliga tekniska instrument för att värna om mediernas och innehållets mångfald, såsom bestämmelser om tillträde och sändningsplikt.

S. Respekt för mångfald i information och innehåll garanteras inte automatiskt av den tekniska utvecklingen, utan kräver en aktiv, konsekvent och vaksam politik från de nationella och europeiska offentliga myndigheternas sida.

T. Även om Internet i hög grad har ökat tillgången till olika källor till information, åsikter och meningssyttringar har det ännu inte ersatt de traditionella medierna som en central allmän opinionsbildare.

U. På grund av den tekniska utvecklingen sprider tidningsutgivarna alltmer sitt material via Internet. De är därför i hög grad beroende av intäkter från onlinereklam.

V. Medierna är ett politiskt verktyg och det faktum att privata medieföretag huvudsakligen strävar efter ekonomisk vinst hotar mediernas förmåga att fungera som demokratins väktare. Detta riskerar att leda till att mångfalden, innehållets kvalitet och åsiktsbredden urlakas, och därför bör skapandet av mångfald inom medierna inte enbart överlåtas åt marknadsmekanismerna.

W. Stora medieföretag har skapat sig starka och ofta dominerande ställningar i vissa medlemsstater, och förekomsten av tidningskoncerner ägda av företag som kan komma att tilldela offentliga upphandlingskontrakt utgör ett hot mot mediernas oberoende.

X. I vissa medlemsstater spelar multinationella medieföretag en viktig roll för att vitalisera medielandskapet, men en del förbättringar krävs också när det gäller arbetsvillkor och ersättningar.

Y. Arbetsvillkoren och arbetskvaliteten för dem som är verksamma i mediebranschen måste förbättras. Allt fler journalister arbetar under otrygga anställningsförhållanden utan social trygghet.

Z. EU:s konkurrenslagstiftning ger begränsade möjligheter att hantera frågor om mediekoncentration, eftersom den verksamhet som skapar vertikal och horisontell koncentration av medieägandet i de nya medlemsstaterna inte har nått den ekonomiska omfattning där EU:s konkurrenslagstiftning blir tillämplig.

AA. Alltför stränga bestämmelser för medieägande riskerar att begränsa de europeiska företagens förmåga att konkurrera på världsmarknaden och öka utomeuropeiska mediekoncerners inflytande.

AB. Mediekonsumenterna bör ha tillgång till ett brett innehåll.

AC. Medieskaparna strävar efter att producera innehåll med högsta möjliga kvalitet, men förutsättningarna för detta är inte lika goda i alla medlemsstater.

AD. Framväxten av nya medier (Internet via bredband, satellitkanaler, digital marksänd tv osv.) och de olika formerna av medieägande är i sig inte tillräckliga för att garantera mångfalden i medieinnehållet.

AE. Bestämmelser om innehållets kvalitet och skyddet för minderåriga bör tillämpas både i offentliga och kommersiella sammanhang.

AF. Medieföretag är nödvändiga för mångfalden i medierna och för att bevara demokratin, och bör därför mer aktivt ägna sig åt praxis för affärsetik och socialt ansvarstagande.

AG. I kommersiella medier används i ökande utsträckning privat användargenererat innehåll, särskilt audiovisuellt innehåll, mot symbolisk betalning eller helt utan ersättning. Detta skapar problem med etik och skyddet för privatlivet samt utsätter journalister och andra som är verksamma i mediebranschen för orättvis konkurrens.

AH. Bloggar är ett viktigt nytt bidrag till yttrandefriheten och blir ett allt vanligare medium där de som är verksamma i mediebranschen och privatpersoner uttrycker sina tankar.

AI. Offentliga programföretag måste få varaktig finansiering, agera rättvist och balanserat och måste ges förutsättningar att främja allmänhetens intresse och sociala värden.

AJ. Medlemsstaterna får tolka public service–mediernas uppdrag och finansieringen av dessa mycket brett.

AK. Det är endast inom audiovisuella och icke-linjära tjänster som public service–medier har en märkbar marknadsnärvaro.

AL. Den varaktiga grunden för EU:s audiovisuella modell måste vara en balans mellan starka, oberoende och pluralistiska public service–medier och en dynamisk kommersiell sektor. Att denna modell får finnas kvar är avgörande för ett livskraftigt och kvalitativt skapande, för mediernas mångfald och respekten för och främjandet av kulturell mångfald.

AM. Det förekommer att public service–medierna i EU:s medlemsstater saknar tillräcklig finansiering eller att de utsätts för politiska påtryckningar.

AN. Det uppdrag som varje medlemsstat tilldelar public service–medierna kräver långsiktig finansiering och garanterat oberoende, vilket saknas i många medlemsstater.

AO. I vissa medlemsstater har public service–medier en mycket framträdande roll med avseende på både kvalitet och publik.

AP. Allmänhetens tillgång till varierat innehåll av hög kvalitet blir ännu viktigare med tanke på den tekniska utvecklingen och den ökande koncentrationen, i en miljö som blir allt mer konkurrensinriktad och globaliserad. Allmänna audiovisuella tjänster är avgörande för en demokratisk opinionsbildning, för att människor ska upptäcka kulturell mångfald och för att kunna garantera pluralism. Dessa tjänster kräver också tillgång till de nya sändningsplattformarna för att man ska kunna

fullgöra sitt uppdrag och nå ut till alla samhällsgrupper, oavsett vilka medel för tillgång som används.

AQ. Public service-medier måste få tillräcklig offentlig finansiering för att kunna konkurrera med kommersiella medier genom att erbjuda kultur- och nyhetsinnehåll av hög kvalitet.

AR. Nya medietekniker har vuxit fram under det senaste årtiondet. Att en stigande andel av reklamintäkterna går till Internetaktörer är något som skapar oro bland traditionella medier.

AS. Public service-företag och kommersiella företag kommer att fortsätta att komplettera varandras verksamheter, tillsammans med nya aktörer, i det nya audiovisuella landskap som utmärks av en mängd olika sändningsplattformar.

AT. EU har ingen egentlig behörighet att reglera mediekoncentrationen, även om EU:s behörighet inom olika politikområden gör det möjligt att spela en aktiv roll för att värna om och främja mångfalden i medierna. Lagstiftning om konkurrens och statligt stöd, reglering av audiovisuella medier och telekommunikation samt yttre (handels-) förbindelser är områden där EU kan och bör föra en aktiv politik för att stärka och främja mångfalden i medierna.

AU. Konflikterna som rör yttrandefriheten blir allt fler.

AV. I informationssamhället är medieutbildning ett mycket viktigt medel för att ge medborgarna förutsättningar att på ett informerat och aktivt sätt bidra till demokratin.

AW. Det växande informationsutbudet (framför allt tack vare Internet) gör att tolkning och bedömning av information blir allt viktigare.

AX. Främjandet av mediekompetens hos Europeiska unionens medborgare behöver stärkas avsevärt.

AY. Europeiska medier verkar i dag på en globaliserad marknad, vilket innebär att omfattande begränsningar av deras ägarskap kraftigt försämrar deras möjligheter att konkurrera med företag i tredjeländer som inte omfattas av liknande begränsningar. Det är därför nödvändigt att skapa en balans mellan att dels konsekvent genomföra rättvisa konkurrensregler och införa skyddsförfaranden för mångfalden, och dels se till att företagen ges tillräcklig flexibilitet för att kunna konkurrera på den internationella mediemarknaden genom att tillhandahålla ett flertal säkerhetsmekanismer.

AZ. Vi lever i ett samhälle där vi ständigt översköljs med av information, snabb kommunikation och ofiltrerade budskap, samtidigt som urvalet av information kräver särskilda förmågor.

BA. Åtgärder för att stärka och främja mångfalden i medierna måste vara grundläggande i EU:s yttre förbindelser (inom handel och andra områden), särskilt i den europeiska grannskapspolitiken, utvidgningsstrategin och bilaterala partnerskapsavtal.

1. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att värna om mångfald i medierna, att se till att alla EU-medborgare har tillgång till fria, diversifierade medier i alla medlemsstater och att vid behov rekommendera förbättringar.
2. Europaparlamentet är övertygat om att ett pluralistiskt mediasystem är en grundläggande förutsättning för den demokratiska europeiska samhällsmodellens fortlevnad.
3. Europaparlamentet konstaterar att det pågår en fortskridande likriktning av det europeiska medielandskapet, både när det gäller medierna och marknaderna.
4. Europaparlamentet pekar på att ägarkoncentrationen i mediasystemet skapar en miljö som främjar en monopolisering av annonsmarknaden, inför hinder mot nya aktörer att ta sig in på marknaden och även leder till ett likformigt medieinnehåll.
5. Europaparlamentet påpekar att mediasystemens utveckling i allt högre grad drivs av vinstintresset och att samhällsfrågor och politiska och ekonomiska processer, och värderingarna i uppförandekoder för journalister, därför inte beaktas och bevakas i tillräcklig grad. Parlamentet anser därför att konkurrenslagstiftningen måste kopplas till medielagstiftningen för att garantera tillgång, konkurrens och kvalitet och undvika intressekonflikter mellan koncentration av ägande av medier och politiskt inflytande, som är negativa för den fria konkurrensen, rättvisa villkor och mångfalden.
6. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att de nationella tillsynsmyndigheterna med sina beslut alltid måste sträva efter att skapa jämvikt mellan de uppgifter de har att lösa och yttrandefriheten, som i sista hand domstolarna har ansvaret för att skydda.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att åta sig att främja en stabil rättslig ram för att garantera ett gott skydd för mångfalden i samtliga medlemsstater.

8. Europaparlamentet efterlyser därför både en balans mellan public service och privata programföretag – i de medlemsstater där offentliga programföretag finns i dag – och att en sammankoppling mellan konkurrens- och medielagstiftningen garanteras för att stärka mångfalden i medierna. Parlamentet betonar att offentliga programföretag också i allt högre utsträckning drivs av vinsttänkande, vilket ofta aktualiserar frågor om tillbörlig användning av offentliga medier.

9. Europaparlamentet anser att huvudmålet för offentliga myndigheter bör vara att skapa förutsättningar som åstadkommer en hög medie kvalitet (inbegripet i offentliga medier), säkerställer mediemångfald och garanterar journalisternas fulla oberoende.

10. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att öka konkurrenskraften hos europeiska mediekoncerner, för att ge ett viktigt bidrag till den ekonomiska tillväxten och kan främja denna genom ökad medvetenhet och kunskap om ekonomiska och finansiella frågor bland medborgarna.

11. Europaparlamentet pekar på det växande inflytandet från medieinvestorer från tredjeländer i EU, särskilt i de nya medlemsstaterna.

12. Europaparlamentet efterlyser en konsekvent tillämpning av konkurrenslagstiftningen på europeisk och nationell nivå för att säkerställa hög konkurrens och möjligheten för nya aktörer att ta sig in på marknaden.

13. Europaparlamentet anser att EU:s konkurrenslagstiftning har bidragit till att begränsa mediekoncentrationen. Parlamentet vill dock även framhålla vikten av att medlemsstaterna utövar oberoende mediekontroll och kräver därför att medieregleringen på nationell nivå ska vara effektiv, tydlig, öppen och hålla hög standard.

14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att utarbeta särskilda indikatorer för att mäta mediemångfalden.

15. Europaparlamentet kräver man utöver mediemångfald även utarbetar nya indikatorer som kriterier för att analysera medierna, och att dessa omfattar demokrati, rättssäkerhet, mänskliga rättigheter och minoriteters rättigheter samt uppförandekoder för journalister.

16. Europaparlamentet anser att bestämmelserna om mediekoncentration bör styra inte bara ägande och produktion av medieinnehållet utan även (elektroniska) kanaler och mekanismer för tillgång till och spridning av innehåll på Internet, som t.ex. sökmotorer.

17. Europaparlamentet understryker behovet av att säkra funktionshindrades tillgång till information.
18. Europaparlamentet erkänner att självreglering har stor betydelse för att säkra mångfalden i medierna. Parlamentet välkomnar branschens initiativ inom detta område.
19. Europaparlamentet uppmuntrar inrättandet av en stadga om mediefrihet för att garantera yttrandefrihet och pluralism.
20. Europaparlamentet kräver att mediefriheten respekteras och att medierapporteringen konsekvent följer den etiska koden.
21. Europaparlamentet understryker att det behövs system som övervakar och förverkligar medial mångfald och som bygger på tillförlitliga och opartiska indikatorer.
22. Europaparlamentet betonar att myndigheterna i EU och medlemsstaterna måste trygga journalistiskt och redaktionellt oberoende med hjälp av lämpliga och särskilda rättsliga och sociala garantier och understryker vikten av att det skapas stadgor med redaktionella principer för att hindra ägare, intressenter eller utomstående organ som regeringar från att lägga sig i nyhetsinnehållet, och att dessa bör tillämpas enhetligt i alla medlemsstater och på alla marknader där medieföretag som är registrerade i EU är verksamma.
23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att med lämpliga medel säkerställa en god balans mellan politiska och sociala övertygelser, särskilt i nyhets- och aktualitetsprogram.
24. Europaparlamentet välkomnar den dynamik och mångfald som de nya medierna har tillfört medielandskapet och uppmuntrar en ansvarsfull användning av all ny teknik, såsom mobil-tv, som en plattform för kommersiella, offentliga och EU-medier.
25. Europaparlamentet uppmuntrar till en öppen diskussion om alla frågor som gäller bloggarnas ställning.
26. Europaparlamentet välkomnar att upphovsrätten skyddas i onlinemedier, där tredje part måste nämna källan när uttalanden återges.
27. Europaparlamentet rekommenderar att mediekompetens ska ingå i de europeiska nyckelkompetenserna och stödjer utvecklingen av en

grundläggande utbildning i mediekompetens, vilket skulle spela en viktig roll för att överbrygga alla former av digitala klyftor.

28. Europaparlamentet vidhåller att medieundervisningens syfte, i enlighet med Europarådets ovannämnda rekommendation Rec 1466 (2000), bör vara att förse medborgarna med de redskap som de behöver för att kritiskt tolka och använda den allt större mängd information som de konfronteras med. Parlamentet anser att medborgarna genom denna inlärningsprocess kommer att lära sig att formulera budskap och välja de lämpligaste medierna för att sprida dem, så att de till fullo kan utöva sin rätt till informationsfrihet och yttrandefrihet.

29. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att vid antagandet av en europeisk strategi för mediekompetens lägga tillräckligt stor vikt vid standarder för kritisk bedömning av innehåll och utbyte av bästa metoder i detta avseende.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upprätta en objektiv ram för tilldelning av sändningslicens inom området för kabel- och satellit-tv samt analoga och digitala sändningsmarknader, med full insyn och utifrån rättvisa kriterier, i syfte att skapa ett system som säkrar mångfald och konkurrens och som förhindrar missbruk av företag med monopolställning eller dominerade ställning.

31. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den vid ett flertal tillfällen uppmanats att utarbeta ett direktiv för att säkra mångfald i utbudet, främja och bevara den kulturella mångfalden såsom den definieras i Unescos konvention om kulturell mångfald, samt se till att alla medieföretag har lika tillgång till de tekniska anläggningar som ger dem möjlighet att nå ut till hela allmänheten.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja offentliga radio- och tv-tjänster av hög kvalitet som kan erbjuda ett reellt alternativ till de kommersiella kanalernas programutbud och som, utan att nödvändigtvis behöva konkurrera om tittarsiffror och annonsintäkter, kan inta en mer framträdande plats på den europeiska scenen där de kan slå vakt om mångfalden i medierna, den demokratiska dialogen och samtliga medborgares tillgång till medieinnehåll av hög kvalitet.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja mer samarbete mellan europeiska tillsynsmyndigheter och att intensifiera de formella och informella diskussionerna mellan tillsynsmyndigheter för radio- och tv-tjänster.

34. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaternas public service-medier, där det är befogat, speglar regionernas kulturella mångfald.

35. Europaparlamentet uppmuntrar ett offentliggörande av allt medieägande för att ge större insyn i programföretags och utgivares syften och bakgrund.

36. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att se till att tillämpningen av nationell konkurrensrätt på media liksom på Internet och kommunikationstekniksektorn underlättar och främjar mångfald i medierna. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid EU-konkurrensreglernas genomförande ta hänsyn till hur de påverkar mångfalden i medierna.

37. Europaparlamentet rekommenderar att bestämmelserna om statligt stöd utformas och tillämpas på ett sätt som gör det möjligt för public service-medier att fullgöra sina uppdrag i en dynamisk omgivning, samtidigt som man ser till att de fullgör de uppgifter de fått av medlemsstaterna på ett öppet och ansvarstagande sätt och undviker missbruk av offentliga medel av politiska eller ekonomiska skäl.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till Unescos konvention om kulturell mångfald och ovannämnda rekommendation Rec(2007)3 när den fattar beslut om huruvida det är nödvändigt att se över kommissionens ovannämnda meddelande från 2001. Om kommissionen beslutar att se över de befintliga riktlinjerna begär parlamentet att eventuellt föreslå åtgärder eller klagoranden bedöms med avseende på deras inverkan på mångfalden i medierna och att medlemsstaternas behörighet respekteras på lämpligt sätt.

39. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen – om den anser det nödvändigt – använder översynen av kommissionens ovannämnda meddelande från 2001 som ett sätt att stärka public service som en viktig garant för mångfald i EU:s medier.

40. Europaparlamentet anser att offentliga audiovisuella medier måste utveckla nya informationstjänster och medier utöver traditionella program, för att kunna fullgöra sitt uppdrag i den digitala teknikens era och för att kunna interagera med alla slags digitala nätverk och plattformar.

41. Europaparlamentet välkomnar att vissa medlemsstater infört bestämmelser som innebär att kabel-tv-leverantörer är skyldiga att inkludera statliga kanaler och tilldela offentliga leverantörer en del av det digitala sändningsutrymmet.

42. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att tolka public service-företagens uppdrag brett, på ett sätt som är väl förenligt med en dynamisk och framtidssäker tolkning av det Amsterdamfördragets protokoll. Detta gäller särskilt frågan om att public service-företag utan begränsningar bör bli delaktiga i den tekniska utvecklingen och de nya former av innehållsproduktion och innehållspresentation som den leder fram till (i form av både linjära och icke-linjära tjänster) och bör även innefatta lämplig finansiering av nya tjänster som en del av public service-uppdraget.

43. Europaparlamentet upprepar att regleringen av spektrumanvändningen måste ske med hänsyn till målen för allmänintresset, såsom mångfald i medierna, och därför inte kan underkastas ett strikt marknadsbaserat system. Parlamentet anser vidare att medlemsstaterna bör behålla ansvaret för beslut om frekvenstilldelning för att tillgodose de särskilda behoven i sina samhällen, särskilt när det gäller att värna om och skydda mångfalden i medierna.

44. Europaparlamentet rekommenderar att man under översynen av telekompaketet behåller och vid behov utvidgar bestämmelserna om sändningsplikt.

45. Europaparlamentet instämmer i Europarådets ovannämnda rekommendation Rec(2007)2 att ett rättvist tillträde för innehållsleverantörerna till elektroniska kommunikationsnät bör tryggas.

46. Europaparlamentet vill uppmärksamma sin ovannämnda resolution av den 13 november 2007, eftersom interoperabilitet är av grundläggande betydelse för mångfalden i medierna.

47. Europaparlamentet efterlyser ett balanserat tillvägagångssätt vid fördelningen av den digitala utdelningen för att säkerställa rättvist tillträde för alla aktörer och på så sätt skydda mångfalden i medierna.

48. Europaparlamentet är bekymrat över dominansen av några få stora Internetaktörer, som begränsar tillträdet till marknaden för nya aktörer och kväver kreativiteten och entreprenörskapet inom denna sektor.

49. Europaparlamentet efterlyser större insyn i hur sökmotorer på Internet, leverantörer av e-posttjänster och webbplatser för sociala nätverk lagrar personuppgifter och information om användare.

50. Europaparlamentet anser att regleringen på EU-nivå är tillräcklig för att garantera tillgång till elektroniska programguider och liknande

översikts- och navigeringssystem, men att ytterligare åtgärder bör övervägas för framställningen av informationen om de tillgängliga programmen för att säkerställa att tjänster av allmänt intresse är lättillgängliga. Parlamentet uppmanar kommissionen att genom samrådsförfaranden fastställa om det behövs en miniminivå av riktlinjer eller sektorsspecifika bestämmelser för att skydda mångfalden i medierna.

51. Europaparlamentet kräver att balansen mellan offentliga och privata programföretag och den enhetliga tillämpningen av konkurrens- och medielagstiftningen garanteras för att stärka mångfalden i medierna.

52. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

- (1) EUT C 303, 14.12.2007, s. 1.
  - (2) EGT C 340, 10.11.1997, s. 109.
  - (3) EUT L 332, 18.12.2007, s. 27.
  - (4) EUT C 25, 29.1.2004, s. 205.
  - (5) EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 1026.
  - (6) EGT C 320, 15.11.2001, s. 5.
  - (7) EGT C 30, 5.2.1999, s. 1.
  - (8) Antagna texter, P6_TA(2007)0497.
- Senaste uppdatering: den 26 september 2008